

ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதற்கான வேதஆதாரங்கள் SCRIPTURAL PROOFS OF SPIRIT-BEGOTTEN

“அவர் சித்தங்கொண்டு ...நம்மை சத்திய வசனத்தின்மூலம் ஜெனிப்பித்தார்” –யாக்கோபு 1:18.

நம்முடைய கர்த்தர் உலகத்தோற்றத்துக்குமுன் பிதாவோடு அவர் கொண்டிருந்த மகிமையை விட்டுவிட்டு, பூமிக்கு வந்து மனிதரானார், “மரணத்தை ருசிபார்க்கும்படிக்கு, எல்லாருக்குமான மீட்கும்பொருளாக” தம்மையே அவர் கையளித்தார் என்று வேத வசனங்கள் நமக்குக் கூறுகின்றன. அவருக்கு 30 வயதாகும்போது, தேவனிடத்தில் தம்மையே பலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதற்காக அவர் யோர்தானுக்கு சென்றார் என்று நாம் அறிகிறோம். அவருடைய ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு தண்ணீரிலிருந்து அவர் வெளியேவந்தபோது, பரிசுத்தஆவி அவர்மீது இறங்கியது. “வானங்கள் அவருக்குத் திறக்கப்பட்டன” (மாற்கு 1:18) . பின்பு அவர் பரிசுத்தஆவியில் வழிநடத்தப்பட்டுபுதிதாக ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இந்த ஆவியில்) பிதாவோடு தொடர்புகொள்ளவும், வேத வசனங்களிலுள்ள தீர்க்கதரிசனங்களையும் அடையாளங்களையும் கற்பதற்காகவும், விரோதியால் சோதிக்கப்படவும் 40 நாட்கள் வனாந்தரத்திற்குச் சென்றார். அதன்பிறகு இந்த தீர்க்கதரிசனங்களிலும் நிழல்களிலும் காண்பிக்கப்பட்டபடி, அவருக்காக பிதா குறித்திருந்த வழியை அவரால் தெளிவாகக் காணமுடிந்தது.

தம்மைப் பின்பற்றும்படி கர்த்தர் தம் சீஷர்களுக்கு அழைப்பிதழ் கொடுத்து, அவர்கள் அவ்வாறு செய்வதில், அவரது மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெறுவதும், அவரது துன்பத்தின் பாத்திரத்தில் பங்குபெறுவதும் அவசியமானது என்றும், இதன்மூலமாக அவரோடு அவர்கள் ஜீவித்து, ஆளுகை செய்வர் என்றும் தெளிவாகக் காண்பித்தார். திருச்சபையானது கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாயிருப்பதையும், அதற்கு அவரே தலையாயிருப்பதையும் வேதாகமம் முழுவதும் சுட்டிக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் நம் முன்னோடியாகவும், இரட்சிப்பின் தளபதியாகவுமிருப்பதை அவை அறிவிக்கின்றன; “...அவர் இருந்த பிரகாரமாக நாமும் இவ்வுலகத்தில் இருக்கிறோம்”. அவருடைய அனுபவங்கள் நம்முடைய அனுபவங்களாக வேண்டும். தம் சகோதரர்களாகிய “அநேகம் பிள்ளைகளை தேவனிடத்திற்கு மகிமையில் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறார்”(எபி2:10)என்று அவை அறிவிக்கின்றன.

ஆகவே அவரைப் பின்பற்றுகிற நாம், அவர் எடுத்த அதே துல்லியமான படிகளையே நாம் எடுக்கவேண்டும். அவர் நம் உயரிய முன்மாதிரியாக இருக்கிறார். நமக்காக இயேசு நிறைவேற்றின மீட்பையும், அவருடைய சீஷர்களாகும் நம் வாய்ப்பையும், அவரது மரணத்துக்குள்ளான ஞானஸ்நானத்தை அடைந்து, தெய்வீக வழிகாட்டுதலின்கீழ் விசுவாசத்தினால் காணும் ஆற்றலை அடைகிறோம். ஜீவனுக்குள் நுழைவதற்கான ஒரு நுழைவாயிலாக ஏற்படுத்தக்கூடிய வழி ஏதேனும் இல்லாவிட்டால், மரணத்துக்குள்ளான ஞானஸ்நானம் விரும்பத்தக்கதல்ல. இந்த வழி தேவனால் கொடுக்கப்பட்டது, இது முதலாவதாக அவருடைய குமாரனுக்குத் திறக்கப்பட்டது.

இயேசுவின் மனித மற்றும் ஆவிக்குரிய சுபாவங்கள் மாதிரியாகக் காண்பிக்கப்பட்டன

பாவநிவாரண நாளின் மாதிரியில் நம் கர்த்தருடைய மனித சுபாவம், பலிசெலுத்தப்பட்ட காளையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிரதான ஆசாரியன் பலிசெலுத்தும் வெண்மை சணல் ஆடைகளை அணிந்திருந்தது, இயேசுவின் மனித பலி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபிறகு, அவரது மனித சரீரம் நிஜமாகவே தகனமாகுதல் செயல்பாட்டில் இருந்தபோது, ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட புதுசிருஷ்டியாகிய அவரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அவரது உண்மைத்தன்மைக்கான வெகுமதியாக, தெய்வீக சுபாவத்துக்கான அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிந்தைய நிலையை, ஆவியில் பிறந்தபிறகு பிதாவினால் அவர் மகிமை கனம் அழியாமலும் உயர்த்தப்பட்ட பிறகு உள்ள நிலைமையை மகிமையும் அலங்காரமுமான வஸ்திரங்களை அணிந்திருந்த பிரதான ஆசாரியன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்—யோவான் 3: 3–8.

அவ்வாறே அர்ப்பண உடன்படிக்கையில் நாம் நம்மை தேவனிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கும் நேரத்தில், நம்முடைய பலி அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, மனிதராக நாம் மரிக்கிறோம், ஆனால் புதிய சுபாவத்தில் புதிதான ஜீவனுக்கு ஜெனிப்பிக்கப்படுகிறோம். பரத்திலிருந்து ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இந்த புதிய ஜீவியமானது, ஏற்றவேளையில் முழுமையாக வளர்ச்சிபெற்ற ஆவிக்குரிய ஜீவியாக நம் கர்த்தரைப்போல ஆகும்வரை, ஆவிக்குரிய போஷாக்கை உட்கொண்டு தொடர்ந்து வளர்கிறது(1யோவா 3:2 ; ரோமர் 8: 29).இந்த செயல்முறையும் அதன் விளைவும், நம் கர்த்தர் “மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறானவராக” இருந்தார் என்று அறிவிக்கிற வேதவசனங்களை நம் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறது. பிறப்பு(கிரேக்க மொழியில், ஜென்னாவ் –gennaο) என்ற

வார்த்தைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட இதே கிரேக்கச்சொல், “ஜெநிப்பிக்கப்படுதல்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது பிறப்பிக்குதலுக்கான முழு செயல்முறையையும் குறிக்கிறது. முதலாவது துவக்கம், பின்பு கர்ப்பக்காலம், அதன்பின்னர் பிறப்பு என மேம்பாடு அடைகிற விஷயமாக இது உள்ளது.

அவருடைய ஞானஸ்நானத்தின்போது மரணபரியந்தமான அர்ப்பணம் செய்ததிலிருந்து, புதிய ஜீவியத்திற்கான நம் கர்த்தருடைய ஞானஸ்நானம் துவங்கியது. அங்கு துவங்கிய புதுசிருஷ்டி, அதன்பிறகு மூன்றரை ஆண்டுகள் வளர்ச்சியடைந்தது. இக்காலப்பகுதி, முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல், அடையாளத்தில் பிரதான ஆசாரியனில் மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. அவருடைய ஞானஸ்நானத்தில் அவர் தெய்வீகத்தின் மிக உயர்ந்த தளத்தில், தேவகுமாரனாக ஜெநிப்பிக்கப்பட்டார். அவரைக்குறித்து யோவான் ஸ்நானகன் சாட்சியாக ; “பரிசுத்தஆவி புறாவைப்போல் வானத்திலிருந்திறங்கி இவர்மேல் தங்கினதைக் கண்டேன்”(யோவான் 1:32) என்று கூறினார். ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே ஆவிக்குரிய காரியங்களைக் காணமுடியும் என்பதே வேத வசனங்களின் பதிவு ஆகும் -1 கொரிந்2:9-16.

மேற்பரப்பில் காணக்கூடாத ஆழமான சத்தியங்கள்

கர்த்தர் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டதன் மிகப்பெரிய முக்கியத்துவத்தின் உண்மை, ஏன் அதிக வார்த்தைகளில் அறிவிக்கப்படாமல், மாறாக உய்த்துணர்ந்து சிந்திப்பதன்மூலம் நிரூபிக்கப்படவேண்டும்? ஆவிக்குரிய சிந்தையுடையோர்க்கு மிக வலுவான சாட்சியம் உள்ளன, ஆயினும் இது மற்றவர்களால் கண்டுணரப்படாமல் கடந்துசெல்லப்படலாம் என்று நாங்கள் இதற்கு பதிலளிக்கிறோம்.. மற்ற முக்கிய வேதாகம போதனைகளுக்கும் இதுவே உண்மையாயுள்ளது. மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் மூலமாக நாம் தெய்வீக சபாவத்தில் பங்குபெறுவோம் என்று ஒரு வேத வசனம் அறிவிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் அவரது மகிமையிலும், கனத்திலும், சாவாமையிலும் பங்குபெறுவார்கள் என்று மற்ற வேத வசனங்கள் அறிவிக்கின்றன. ஒரு வசனம்(2பேது1:4) மட்டுமே அந்த வார்த்தைகளில் விஷயத்தைக் கூறினாலும், முதல் வசனத்தைப்போலவே பிந்தைய வசனங்கள் அதே விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன.

நம் கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதலைப் பொருத்தவரை, “அவர் மாம்சத்திலே கொலை செய்யப்பட்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்”(1பேது3:18) என்று அறிவிக்கிறது. அவர் ஆவியாக எழுப்பப்பட்டார் என்று இவ்வசனம் கூறாதிருந்தாலும், அதுவே தெளிவான அர்த்தம். மேலும் இதுவே உண்மை என்பதை நாம் அறிவோம்: “கர்த்தரே அந்த ஆவி”(2கொரிந்3:17). நம் கர்த்தரைக் குறித்து கொலோசெயர் 1:18இல் நாம் வாசிக்கிறோம்; “அவரே சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலையானவர்; அவரே ஆதியும்(இந்த புதுசிருஷ்டிக்கு), மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பெறுமானவர்”. நம் கர்த்தர் மரித்தோரிலிருந்து ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாகப் பிறந்ததால், ஜெநிப்பிக்குதல் எப்போதும் பிறப்புக்கு முன்னதாக நிகழுவதால், அவர் பிறப்பதற்கு முன்பாக ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

திருச்சபையின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து பேசும்போது, அது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலாக அறிவிக்கிறது(பிலிப்3:10). அப்போஸ்தலர் பவுல்; “ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படுகிறது; ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கிறது” என்று கூறுகிறார்(1கொரிந் 15:44). ஆகவே “இங்கே கொஞ்சமும், அங்கே கொஞ்சமும்” உள்ள இந்த விலையேறப்பெற்ற சத்தியங்களை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்த வழியிலேயே கர்த்தர் வேதாகமத்தைத் தயாரித்துள்ளார் -இந்த சத்திய ஆபரணங்களை இங்கே கொஞ்சமும் அங்கே கொஞ்சமும் கொடுக்கிறார். தங்கள் தேடலில் மேலோட்டமாக இருப்பவர்கள், சத்தியத்தின் மிக முக்கியமான அம்சங்களைக் கவனிக்காமல் விடுவார்கள். பின்னர் அவர்களிடம் சிறியபகுதி மட்டுமே இருப்பதைக் கண்டுபிடிப்பார்கள்.

தெளிவான வெளிச்சம் தற்போது பிரகாசிக்கிறது

நாம் வேதாகமத்தை ஆராயும்போது, அதன் பல்வேறு கூறுகள் எப்படி சரியாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும், எவ்வாறு சரியாக இணைக்கப்படவேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொள்கிறோம். இப்போது, புதிய யுகப்பிரிவுக்குரிய விடியலின் வெளிச்சம் வசனத்தின்மீது பிரகாசித்து, நம் பார்வைக்கு அதை மேலும் பிரகாசமாக்குகிறது. நாமும் மற்றவர்களும் முன்பு கடந்துசென்று, புரிந்துகொள்ளத் தவறிய அந்த மாபெரும் திட்டத்தை நாம் முழுமையான அற்புத்தோடு காண்கிறோம். சரியான வகுப்பைச் சேராதவர்கள் சத்தியத்தை அதன் அற்புதமான தெளிவு, அழகு மற்றும் இணக்கத்துடன் காணமுடியாது. தேவனுடைய புத்திரர்களாக, சரியான ஆவியை நாம் அடைந்திருந்தோமானால், தம் ஜனத்துக்காக தேவன் என்ன ஆயத்தம்பண்ணி வைத்திருக்கிறாரோ, அதை அறிய நாம் விரும்புவோம்.

இது நம் இருதயங்களிலும் சிந்தைகளிலும் சத்தியத்தின் ஆவி இயங்குவதற்கான வாய்ப்பை அளிக்கிறது. இந்த விருப்பம், உலகிற்குரியவர்கள்: பில்லியார்ட்ஸ் அல்லது சதுரங்கம் அல்லது பூல் விளையாடுவோம் என்று கூறும்போது, வேதாசமக் கல்வியை கற்க ஒன்றிணையும்படி நம்மை வழிநடத்துகிறது. நீங்கள் ஏற்கனவே வேதாசமத்தை பலமுறை படித்திருக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் எங்களிடம் புகார் அளிக்கிறார்கள். நாங்கள் அவர்களிடம் : மிகுந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுள்ளோம் என்றும், மிகுந்த ஆசீர்வாதத்துடன் இருப்பதாகவும் கூறுகிறோம்.

இவ்வாறு, கர்த்தருடைய திட்டத்தையும், நம்மைக் குறித்த அவரது சித்தத்தையும் அறியவிரும்பும்போது, அதை அவர் நமக்கு மேலும்மேலும் வெளிப்படுத்துகிறார். இதனால் சிறிதுசிறிதாக, பெரிய அளவிலான சத்தியத்தை நாம் ஆதாயமாக்குகிறோம். இது நம் இதயங்களை பெரிதும் மகிழ்விக்கிறது, நாம் வாழும் அற்புதமான நாளைப்பற்றிய அறிவார்ந்த புரிதலை நமக்கு அளிக்கிறது. மேலும் மற்றவர்களின் இதயங்கள் பயத்தால் வீழ்ச்சியுறும்போது, நமக்கு அமைதியையும் நம்பிக்கையையும் அளிக்கிறது.
